

Dphævelse af den Afgift, der nu svares, Hvergang et Fæste- eller Arvefæstestød gaar over til ny Fæster eller Arvefæster.

Dækningen af denne Mindre-Indtægt er anseet passende at kunne skee ved en Forhøielse af de ved Forordningerne af 12te September 1792 og 8de Februar 1810 paabudne 4 og $\frac{1}{2}$ Procent Afgifter af Arv.

Efter hvad disse Afgifter have indbragt i de 5 Aar 1854 til 1858 incl. udkommer et Gjennemsnitsbeløb for 4 Procent Afgiftens Vedkommende af c. 70,000 Rbd. og for $\frac{1}{2}$ Procent Afgiftens Vedkommende af c. 84,000 Rbd. aarlig. Naar derfor efter det foreliggende Lovudkast 4 Procent Afgiften forhøies til 6 Procent og $\frac{1}{2}$ Procent Afgiften til 1 Procent, ville disse Afgifter give en forøget aarlig Indtægt, den Førstnævnte af omtrent 35,000 Rbd. og den Sidstnævnte af omtrent 84,000 Rbd., eller begge tilsammen omtrent 119,000 Rbd., og derved vil da det sidstnævnte Beløb være indbundet for saa vidt muligt at tjene til Dækning af hiin Mindre-Indtægt.

Da den ved Forordningen af 8de Februar 1810 paabudne $\frac{1}{2}$ Procent Afgift ifølge samme Anordnings § 6 ogsaa skal svares af den i Forordningen af 12te September 1792 omhandlede Arv, som tilfalder Andre end Arveladerens Livsarvinger, m. Fl., ville de foreslaaede Forhøielser altsaa ramme den nysnævnte Art af Arv med $\frac{2}{3}$ Procent af Arvens Beløb, saa at de paagjældende Afgifter deraf ville blive at udrede med ialt 7 Procent. I det man, navnlig i den Omstændighed, at Arv af denne Slags enten kommer aldeles uventet, eller dog uden at den vedkommende Arving dertil har nogen i Lovgivningen hjemlet Adkomst, som kan give ham grundet Anledning til at gjøre Regning paa samme eller nogen Deel deraf, ikke har fundet Betænkning ved at give den allerede forud temmelige betydelige Afgift af saadan Arv en Forhøielse som den foreslaaede, har man paa den anden Side troet at burde blive staaende ved, at ikkun den nuværende $\frac{1}{2}$ Procent Afgift deraf, i Righed

med, hvad der for denne Afgifts Vedkommende er foreslaaet i Henseende til den Arv, der ikke er undergivet den nuværende 4 Procent Afgift, forhøies til det Dobbelte, og derfor indskrænket sig til at foreslaae den sidstnævnte Afgift forhøiet til en halv Gang mere.

Hvad angaaer den Arv, der ikke omfattes af 4 Procent Afgiften, da er den samme hidtil paahvilende Afgift af $\frac{1}{2}$ Procent saa ringe, at dens Forhøielse til det Dobbelte ikke skjønnes at kunne ansees som mere end et forholdsvis endda stædse moderat Bidrag af denne Bestatningsgreen til Statskassens Fornødenheder.

Ved den 6te § i meerbemeldte Forordning af 8de Februar 1810 er det bestemt, at Hvergang Fæstegaarde og Arvefæstegaarde (forfaavidt disse sidstes Overdragelse til ny Arvefæster ikke skeer til Eiendom ved ihinglæste Skjøder), tiltrædes af nye Fæstere eller Arvefæstere, skulle disse af det saavel Ager- og Engs-, som Skov- og Møllekyls- Hartkorn, som saadan Fæste- eller Arvefæstegaard er skyldsat for, svare 1 Rbd. pr. Tønde, samt at lige Afgift skal svares af Hunslobder, Hvergang disse tiltrædes af ny Fæster eller Arvefæster, naar deres Tilliggende af Jord udgjør 4 Skjæpper Hartkorn eller derover. — Fæste- og Arvefæstebrevene paa deslige Steder skulle ifølge Forordningen af 3die December 1828 § 6 Nr. 1 og 6 udstedes in duplo, nemlig som Original- og Reversal-Fæstebreve, og begge Exemplarer skrives paa stemplet Papir, naar Jordtilliggendet ei er ansat for mere end 1 Tønde Hartkorn, af 4de Klasse Nr. 4 til 42 §. og, naar Jordtilliggendet er ansat for mere end 1 Tønde Hartkorn, eller naar det er Møller eller privilegerede Kroer, af 4de Klasse Nr. 5 til 84 §. — Da de omhandlede Fæste- og Arvefæstebreve imidlertid ved Lovudkastet om det stemplede Papir ere foreslaaede indordnede under Reglerne for Contracter om Forpagtning og Leie og derved undergivne en forhøiet Stempelafgift, findes der ikke længere Grund til at bibeholde den forommelste, ved den 6te § i Forordningen af 8de Februar 1810 paabudne, i sig selv extraordinaire Over-